

Les primeres dades de la història d'una casa solen ser poc precises. Així és aquí, i del nom Gafa no se'n coneix l'origen.

Prop de la casa la vida hi és ja manifesta amb els pobladors dels nostres primers temps. Vestigis neolítics els trobem no lluny d'ella, amb varietat de puntes de fletxes, destrals, ganivets, sencers i trossos, sembla restes de taller. Fa pensar en un assentament estabilitzat, lloc on es vivia i treballava el sílex.

També la zona fou assentament romà. Trossos de ceràmica hi són abundants, també restes de forns.

Les foscúries de l'Edat Mitjana res ens diuen. Poques cases, molt treball i poca collita, inseguretats i misèria.

Els actuals propietaris, Sr. Camil Torras i esposa, cultes i zelosos de tot record de la casa des dels primers temps, conserven una sèrie de documents que donen idea, malgrat imprecisions i llacunes, dels principis i la vida de Can Gafa. Una casa quina arquitectura i construcció semblen emplaçar-se dels segles XVI al XVII.

No consta en els fogatges de 1466. El segle XVI esmenta ja 28 llars al principi, entre els que hi ha un Jaume Costei, que potser pugui relacionar-se aquí. I cal pensar en un possible assentament en tals temps, ja que al final del XVI eren ja 60 les llars conegudes.

Esmento aquest nom perquè un semblant, Antoni Cot, apareix en el document més antic de la casa, una còpia d'un pergami que fou datat a Granollers el 21 de març de 1560, autoritzat per Miquel Leotart, Notari Públic, amb Poders Apostòlics i Reials per tot el Principat de Catalunya, Rosselló i Cerdanya.

Dit document, en llatí, que requereix tècnica, idioma i coneixements legals i temps de traduir i comprendre, deixa veure clar que Jaume Burguès, amo de Can Burguès, transmet en cens a Antoni Cot, pagès, una peça de terra, amb aigua per regar, amb drets i pertinenències. I sembla dir situada sobre el Rec dependent del Prior de Sant Miquel del Fai i que va al molí d'En Bastida i acaba a la Riera de Tenes per Orient. Tocant al Sur amb terres d'En Brustenga (que porta en Joan de Lliçà d'Amunt) i a Ponent amb dit rec i altres terres de Brustenga.

En Burguès especifica que aquestes terres li pertanyen d'anys i dels seus predecessors, i que paga 6 denaris barcelonins per Nadal i altres pagues. Que aquesta terra la té en el seu domini per un benefici que sota la invocació de Sta. Eulàlia de Mèrida era a l'Església de Sta. Maria de Caldes de Montbui (Montebovino).

No sembla que tots aquests terrenys caiguin a Can Gafa. Podria ser que, seguint aquest document a la Casa, i de tradició en els temps més primers, que es tractés d'unes terres de regadiu que el Mas Cot logrés al Rieral.

Importància tindria quan acaba dient: Si mai el Burguès demanés una